

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7423/2542

พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร โจทก์ นาย สุนทร รัตนโสมจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 4, พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 6, พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 13 ทวิ, พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 62, พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 89, พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 106, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

พยานโจทก์ผู้จับกุมเบิกความสอดคล้องว่าได้ไปร่วมจับกุมจำเลยในซอยที่เกิดเหตุจริง แม้โจทก์จะไม่นำสืบสายลับเป็นพยาน แต่ตามสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีที่อ้างส่งก็ปรากฏว่าได้มีการลงหมายเลขธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อทั้งสามฉบับไว้ตั้งแต่วันที่ 14.15 นาฬิกา ซึ่งมีหมายเลขธนบัตรทั้งสามฉบับที่ตรวจค้นพบอยู่ในกระเป๋ากางเกงของจำเลย ตามสำเนาภาพถ่ายที่เจ้าพนักงานตำรวจถ่ายสำเนาหลังจากยึดได้จากจำเลยและจำเลยลงลายมือชื่อรับรองไว้ ทั้งเวลาที่เข้าจับกุมและตรวจค้น ธนบัตรที่ใช้ล่อซื้ออยู่ในกระเป๋ากางเกงของจำเลยซึ่งตามบันทึกการจับกุมว่าเป็นเวลา 15.40 นาฬิกา ห่างจากเวลาที่ลงหมายเลขธนบัตรในบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดีไม่นาน และใกล้ ๆ กับจุดที่ตรวจค้นตัวจำเลยพบธนบัตรของกลางนั้นยังพบเมทแอมเฟตามีนอีกจำนวน 6 เม็ด ซุกซ่อนอยู่ในใกล้เคียงบริเวณที่จำเลยยืนมีลักษณะตรงกับเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยขายให้แก่สายลับ นอกจากนี้จำเลยให้การรับสารภาพชั้นสอบสวนและนำร้อยตำรวจเอก ป. พนักงานสอบสวนไปชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ ซึ่งถ้าไม่เป็นความจริงก็คงจะไม่ยอมกระทำความผิดเช่นนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่โจทก์นำสืบว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้อง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 4, 6, 13 ทวิ, 62, 89, 106 จำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 13 ทวิวรรคหนึ่ง, 89 จำคุก 5 ปี คำรับสารภาพชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 3 ปี 4 เดือน จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืนจำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีร้อยตำรวจเอกบุญยืน เทียงตรง และสิบตำรวจโทจักรพันธ์ พุทธประเสริฐ เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุมเป็นพยานเบิกความว่า หลังจากเจ้าพนักงานตำรวจวางแผนจับกุมโดยถ่ายสำเนาธนบัตรฉบับละ 100 บาทจำนวน 3 ฉบับ จดหมายเลขธนบัตรลงในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีที่สถานีตำรวจเป็นหลักฐานไว้แล้ว ก็ได้ร่วมกับเจ้าพนักงานตำรวจอื่นรวม 6 คนนั่งรถยนต์เก๋งไปพบกับสายลับใกล้บริเวณที่จะล่อซื้อ ร้อยตำรวจเอกบุญยืนมอบธนบัตรดังกล่าวให้สายลับเมื่อสายลับซื้อเมทแอมเฟตามีนได้จำนวน 3 เม็ดและนำมามอบให้ แจ้งว่าซื้อจากชายอายุประมาณ 40 ปี

มีหมวด สวมกางเกงขาสั้นสีเขียวขี้น้ำ ใส่เสื้อเชิ้ตแขนสั้นสีเทา มีลายจุด และผู้ขายหยิบเมทแอมเฟตามีนจากพื้นดินข้างกำแพงอุโมงค์รถไฟที่อยู่ใกล้ ๆ เจ้าพนักงานตำรวจจึงเข้าไปยังจุดที่ล้อข้อพบจำเลยมีลักษณะตรงตามที่สายลับรายงาน ตรวจค้นตัวจำเลยพบธนบัตรที่ใช้ล้อข้ออยู่ในกระเป๋ากางเกงและตรวจค้นพบเมทแอมเฟตามีน ห่อด้วยกระดาษซองบุหรี่อีกจำนวน 6 เม็ด อยู่ที่ข้างกำแพงอุโมงค์รถไฟใกล้กับที่จำเลยยืนอยู่ จำเลยให้การรับสารภาพตามบันทึกการจับกุมเอกสารหมายเลข ป.จ.3 จึงได้จับกุมจำเลยมากับโจทก์มีร้อยตำรวจเอกปพัฒน์ วสุวัช พนักงานสอบสวนเป็นพยานอีกปากหนึ่งเบิกความว่า ชั้นสอบสวนจำเลยให้การรับสารภาพตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.1 โดยได้นำชี้ที่เกิดเหตุให้ถ่ายรูปไว้ตามบันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพเอกสารหมายเลข จ.5 และภาพถ่ายหมายเลข จ.6 เห็นว่า พยานโจทก์ผู้จับกุมทั้งสองปากเบิกความสอดคล้องต้องกันไม่มีพิรุธ น่าเชื่อว่าได้ไปร่วมจับกุมจำเลยในซอยที่เกิดเหตุจริงแม้โจทก์จะไม่ได้นำสืบสายลับเป็นพยานแต่ตามสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีเอกสารหมายเลข ป.จ.2 ที่อ้างส่งก็ปรากฏว่าได้มีการลงหมายเลขธนบัตรที่ใช้ล้อข้อทั้งสามฉบับไว้ตั้งแต่เวลา 14.15 นาฬิกา ซึ่งมีหมายเลขธนบัตรตรงกับธนบัตรทั้งสามฉบับที่ตรวจค้นพบอยู่ในกระเป๋ากางเกงของจำเลย ดังปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายที่เจ้าพนักงานตำรวจถ่ายสำเนาหลังจากยึดได้จากจำเลยและจำเลยลงลายมือชื่อรับรองไว้ตามเอกสารหมายเลข ป.จ.1 ทั้งเวลาที่เข้าจับกุมและตรวจค้นพบธนบัตรที่ใช้ล้อข้ออยู่ในกระเป๋ากางเกงของจำเลย ซึ่งตามบันทึกการจับกุมว่าเป็นเวลา 15.40 นาฬิกา ห่างจากเวลาที่ลงหมายเลขธนบัตรในบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดีไม่นาน และใกล้ ๆ กับจุดที่ตรวจค้นตัวจำเลยพบธนบัตรของกลางนั้น ตามคำยืนยันของพยานโจทก์ผู้จับกุมจำเลยทั้งสองปากยังปรากฏว่า พบเมทแอมเฟตามีนอีกจำนวน 6 เม็ด ซุกซ่อนอยู่ใกล้เคียงบริเวณที่จำเลยยืนมีลักษณะตรงกับเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยขายให้แก่สายลับ พยานชั้นจับกุมเหล่านี้ไม่มีข้อน่าระแวงสงสัยแต่อย่างใด นอกจากนี้จำเลยให้การรับสารภาพชั้นสอบสวนและนำร้อยตำรวจเอกปพัฒน์ พนักงานสอบสวนไปชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ ซึ่งถ้าไม่เป็นความจริงก็ไม่ควรจะยอมทำเช่นนั้นด้วย ที่จำเลยเบิกความอ้างว่า เจ้าพนักงานตำรวจให้จำเลยลงลายมือชื่อในบันทึกต่าง ๆ โดยไม่ได้อ่านข้อความให้ฟัง กับให้ลงชื่อในกระดาษเปล่า และจำเลยทำท่าทางให้ถ่ายรูปตามที่เจ้าพนักงานตำรวจบอกนั้น คงมีแต่จำเลยอ้างตนเองเบิกความลอย ๆ ไม่มีน้ำหนักและจำเลยไม่ได้ถามค้านพยานโจทก์ในเรื่องเหล่านี้ไว้เลยจึงไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นความจริงดังที่จำเลยกล่าวอ้างข้อเท็จจริงฟังได้ตามที่โจทก์นำสืบว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษามานั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยฎีกาจำเลยฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

อภิชาติ สุขัคคานนท์ · ยินดี วัชรพงศ์ ต่อสุวรรณ · จังหวัด วิเชียรสรรค์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/7423/2542>